

3. Якубовяк В. Международный опыт стандартизации в здравоохранении. *Проблемы стандартизации в здравоохранении*. 2002. № 4. С. 3–5.

4. Лісабонська декларація стосовно прав пацієнта : від 01.10.1981 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/990_016 (дата звернення: 25.04.2020).

5. Міжнародні медико-санітарні правила (2005 р.) : від 23.05.2005 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/897_007 (дата звернення: 25.04.2020).

6. Про затвердження Тимчасових галузевих уніфікованих стандартів медичних технологій діагностично-лікувального процесу стаціонарної допомоги дорослому населенню в лікувально-профілактичних закладах України та Тимчасових стандартів обсягів діагностичних досліджень, лікувальних заходів та критеріїв якості лікування дітей : Наказ МОЗ України від 27.07.1998 № 226 // *Zakon online* : сайт. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/85122_534832 (дата звернення: 25.04.2020). Втратив чинність.

7. Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії : Закон України від 05.10.2000 № 2017-III // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2017-14> (дата звернення: 25.04.2020).

8. Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 № 2801-XII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> (дата звернення: 25.04.2020).

Одержано 30.04.2020

УДК 343.359.8

Олексій Михайлович Нестеренко,
аспіранта Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Михайло Ігорович Фіалка,

кандидат юридичних наук, доцент

Харківського національного університету внутрішніх справ

ДО ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ ДЕФІНІЦІЇ «ВНЕСЕННЯ» В ДИСПОЗИЦІЇ СТ. 205-1 КК УКРАЇНИ

З метою правильної кваліфікації діяння пов'язаного з підробленням документів, які подаються для проведення державної реєстрації юридичної особи та фізичних осіб-підприємців, за відповідною статтею в Кримінальному кодексі України (*далі – КК України*), необхідно відповідним чином тлумачити обов'язкові ознаки складу злочину передбаченого ст. 205-1 КК України. В межах кримінально-правової характеристики того чи іншого складу злочину як правило суттєва частка нашої уваги приділяється аналізу об'єктивної сторони цього складу злочину.

Однією з обов'язкових дій, що характеризують суспільно небезпечне діяння ст. 205-1 КК України є внесення в документи завідомо неправдивих відомостей. Враховуючи той факт, що суспільно небезпечне діяння як обов'язкова ознака визначена активною дією у вигляді внесення відомостей, існує потреба проаналізувати та розтлумачити зміст даного терміну.

Для того щоб з'ясувати зміст поняття «внесення», звернемо свою увагу спочатку до положень КК України з метою встановлення в яких кримінально-правових нормах, крім ст. 205-1 КК України, застосовується дана дефініція. Проаналізувавши положення КК України, нами було з'ясовано наступне: поняття «внесення» використовується законодавцем при описі суспільно-небезпечних діянь в ст.ст. 158, 220-1, 220-2, 223-1, 223-2, 366, 376-1, 400-1 КК України. При цьому, кожного разу, коли мова йде про використання цієї дефініції в кримінальному законі, вона існує в логічному зв'язку з поняттям «відомості» або «інформація», які розміщуються в тих чи інших документах. Так, наприклад, в ст. 158 КК України мова йде про умисне внесення неправдивих відомостей до бази даних Державного реєстру виборців, в ст. 220-1 КК України – про внесення до бази даних про вкладників неправдивих відомостей, в

ст. 220-2 КК України – про внесення у звітність фінансової установи завідомо неповних або недостовірних відомостей тощо [1]. Про що це нам каже? Мова йде про те, що в кримінальному законодавстві дефініція «внесення» не нова і зустрічається доволі часто в кримінально-правових нормах. Крім того, використовуючи термін «внесення», законодавець наголошує на тому, що відбувається активна дія, яка пов'язана із змінами або доповненнями, або розширенням вже існуючого документа, що закріплює ту чи іншу інформацію (відомості).

В свою чергу, лексикографія, або ще як кажуть словникарство, в тлумачних словниках засобами рідної мови розкриває (витлумачує) значення того чи іншого слова, характеризує його граматичні й стилістичні властивості, подає типові словосполучення (речення) і фразеологічні звороти, де вживається дане слово у відповідному значенні. Різноманітні тлумачні словники української мови розуміють «внесення» як дію, яка за значення походить до термінів «внести», «вносити». При цьому, одне із значень цих дієслів полягає в тому, що мова йде про: *«уводити, вкладати, поміщати в що-небудь»*, або про *«включати в список, у план тощо»*, або *«додавати до чого-небудь»*, або *«вносити (внести) поправку – виправляти що-небудь»* [2, 3]. Тобто, мова йде про те, що до вже існуючого цілого додається певна частина, яка разом із цим цілим утворює єдину логічну конструкцію. В нашому випадку, як ми вже раніше наголошували, мова йде про наявність або відомостей або інформації до яких долучають яку то певну частину інформації, яка, в свою чергу, або доповнює вже існуючий об'єкт, або змінює тим чи іншим чином.

Для того, щоб зрозуміти яким чином реалізується форми суспільно-небезпечного діяння об'єктивної сторони складу злочину ст. 205-1 КК України, розглянемо один з прикладів судової практики.

Так, наприклад, Печерський районний суд м. Києва розглянувши у відкритому підготовчому судовому засіданні в залі суду в м. Києві кримінальне провадження з обвинувальним актом відносно ОСОБИ_1 встановив те, що у березні 2013 року знаходячись в смт. Козелець, Чернігівської області, невстановлена слідством особа, з метою втягнення ОСОБУ_1 в свою злочинну діяльність, запропонувала останній стати формальним засновником та

директором суб'єкта підприємницької діяльності за грошову винагороду в розмірі 100,00 (сто) гривень.

В подальшому, а саме 22.03.2013 року ОСОБА_1, перебуваючи в офісному приміщенні, яке розташоване неподалік станції метро «Печерська» в м. Києві, заздалегідь усвідомлюючи, що ТОВ «НВФ ОПТІМА» придбається для прикриття незаконної діяльності нествановлених слідством осіб, не маючи наміру здійснювати господарську діяльність передбачену Статутом товариства та не маючи будь-яких грошових коштів та майна для внесення до статутного капіталу ТОВ «НВФ ОПТІМА», реалізуючи свій злочинний умисел, виявила бажання стати учасником ТОВ «НВФ ОПТІМА» та підписала протокол № 2 загальних зборів учасників ТОВ «НВФ ОПТІМА» відповідно до якого ОСОБА_1 вступила до складу Учасників Товариства та стала власником однієї частки статутного капіталу Товариства загальною вартістю 63000,00 грн. (шістдесят три тисячі гривень 00 коп.), що становить 100% (сто відсотків) Статутного капіталу Товариства.

Крім того, ОСОБА_1 продовжуючи свої злочинні дії, які об'єднані єдиним умислом та направленні до доведення злочинного умислу до кінця 22.03.2014 року, перебуваючи в офісному приміщенні, яке розташоване неподалік станції метро «Печерська» в м. Києві, в присутності приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Топчій Євгенії Анатоліївни, яка не була обізнана із її умислом, з метою прикриття незаконної діяльності, підписала як засновник, статут ТОВ «НВФ ОПТІМА», відповідно якого перереєструвала на своє ім'я суб'єкт підприємницької діяльності.

В подальшому, статут ТОВ «НВФ ОПТІМА» та протокол загальних зборів учасників №2 Товариства, були подані нествановленою слідством особою до відділу державної реєстрації юридичних та фізичних осіб-підприємців Солом'янського району реєстраційної служби Головного управління юстиції у м. Києві, на підставі яких була проведена державна перереєстрація зазначеного Товариства.

Після перереєстрації ТОВ «НВФ ОПТІМА» ОСОБА_1 самостійно підприємницьку діяльність не здійснювала, угод фінансового характеру не складала, печаткою підприємства не користувалася, а реєстраційні і установчі документи зазначеного підприємства та

банківські документи передала невстановленій досудовим слідством особі, що надало змогу невстановленим особам вести незаконну господарську діяльність, а саме: складати від імені ОСОБА_1, як директора Товариства необхідні документи фінансово-господарської діяльності (договори, податкові, видаткові накладні, акти виконаних робіт та інші документи), звітні документи даного підприємства по сплаті податків, які зовні складені вірно, але фактично не відповідали дійсності та надало змогу перераховувати грошові кошти без фактичного проведення фінансово-господарських операцій, тобто в подальшому, невстановлена слідством особа використала печатку, статутні документи та реквізити рахунку ТОВ «НВФ ОПТИМА» для здійснення «безтоварних» операцій та незаконного одержання доходів.

Такі дії ОСОБА_1 кваліфіковані за ч. 1 ст. 205-1 КК України, як підроблення документів, які відповідно до закону подаються для проведення державної реєстрації юридичної особи [4].

Як ми вже наголошували раніше, суспільно-небезпечне діяння ст. 205-1 КК України проявляється в двох формах. В цьому прикладі реалізована одна з них, а саме – внесення в документи завідомо неправдивих відомостей. З наведеної інформації ми бачимо, що ОСОБА_1 виявила бажання стати учасником ТОВ «НВФ ОПТИМА» та підписала протокол № 2 загальних зборів учасників даного товариства. При цьому, ця особа усвідомлювала, що це товариство приймається для прикриття незаконної діяльності невстановлених слідством осіб. Крім того, вона не мала наміру здійснювати будь-якої господарської діяльності, яка передбачена установчими документами товариства та не мала будь-яких грошових коштів та майна для внесення до статутного капіталу ТОВ «НВФ ОПТИМА». Іншими словами, винна особа вносить недостовірну інформацію в документи, які в подальшому надаються для реєстрації юридичної особи та фізичних осіб–підприємців. Крім того, ОСОБА_1 в подальшому, після здійснення реєстрації, передала відповідний пакет установчих документів та печатку товариства невстановленій досудовим слідством особі, що надало змогу цій особі вести незаконну господарську діяльність.

Підводячи підсумок викладеному вище, можливо наголосити на тому, що зміст дефініції «внесення» в межах ст. 205-1 КК

України «Підроблення документів, які подаються для проведення державної реєстрації юридичної особи та фізичних осіб–підприємців» полягає в активній дії, яка пов’язана з доповненням вже існуючого змісту інформації або відомостей певних документів, які відповідно до закону подаються для проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи–підприємця, завідомо неправдивими відомостями.

Список бібліографічних посилань

1. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 22.04.2020).

2. Вносити // Словник української мови : сайт. URL: <http://sum.in.ua/s/vnosyту> (дата звернення: 22.04.2020).

3. Вносити // Словник.UA : сайт. URL: <https://www.slovnuk.ua/-index.php?swrd=вносити> (дата звернення: 22.04.2020).

4. Вирок Печерського районного суду м. Києва : від 14 квіт. 2015 р. : справа № 757/8687/15-к // Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/44074392> (дата звернення: 22.04.2020).

Одержано 23.04.2020

УДК 343.98

Олена Олександрівна Ніколайчик,

судовий експерт відділу будівельних, земельних досліджень та оціночної діяльності Харківського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ СУДОВИМ ЕКСПЕРТОМ КЛАСІВ НАСЛІДКІВ ОБ’ЄКТІВ БУДІВНИЦТВА

Будівництво об’єктів нерухомості в Україні є досить складним і комплексним процесом, який складається із сукупності взаємопов’язаних між собою дій як будівельного, так і правового характеру. Процес будівництва починається з етапу отримання дозвільної документації на будівництво об’єктів нерухомого майна і завершується прийняттям в експлуатацію закінчених будівництвом об’єктів.